

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 13Csp/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121204184
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Pravda
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2121204184.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom Mgr. Peter Pravda v spore žalobkýň: X./ S. B., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. U. M. XXXX/XX, G., X./ V. B., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. U. M. XXXX/XX, G., obe zast.: Podhorský & Partners, s. r. o., IČO: 46 962 000, advokátka kancelária so sídlom Mlynské nivy 53, Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, advokátska kancelária so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o obnovu konania, takto

rozhodol:

- I. Žalobu o obnovu konania vedeného na Okresom súde Trnava pod sp.zn. 21Csp/105/2017 zamietla.
- II. Žalovaný má voči žalobkyniam 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobkyne sa žalobou doručенou súdu dňa 19.07.2021 domáhali povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 21Csp/105/2017.

2. Žalobu odôvodnili tým, že v konaní sp. zn. 21Csp/105/2017 sa domáhali vydania bezdôvodného obohatenia titulom plnenia zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a jej zmluvných podmienok, keď žalovanému poskytli plnenie v zmysle ustanovení, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, uhradili žalovanému sumu presahujúcu hodnotu poskytnutého spotrebiteľského úveru. Prijatím sumy presahujúcej výšku poskytnutého úveru sa žalovaný bezdôvodne obohatil na ich úkor. Okresný súd Trnava ako súd prvej inštancie pri rozhodovaní o tomto nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia posudzoval plynutie subjektívnej premlčacej lehoty, ako aj objektívnej premlčacej doby v súlade § 107 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Súd prvej inštancie žalobu rozsudkom zo dňa 04.10.2018 v celom rozsahu zamietol, keďže nepovažoval nárok žalobkýň za dôvodný. Dospel záveru, že nárok žalobkýň bol v čase podania žaloby premlčaný z dôvodu uplynutia 3 ročnej subjektívnej premlčacej doby a nebol preukázaný úmysel žalovaného obohatiť sa na úkor žalobkýň, keď premlčacia doba začala plynúť od nasledujúceho dňa po úhrade poslednej splátky úveru. Po potvrdení rozhodnutia súdu prevej inštancie rozhodnutím odvolacieho súdu bolo dňa 22.04.2021 vydané rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci H.-XXX/XX, kde Súdny dvor EÚ vo vzťahu k plynutiu premlčacích lehôt na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere zastal právny názor, v zmysle ktorého zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice L. XX/XX/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a L. XXXX/XX/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady XX/XXX/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Existenciu dôvodov žaloby na obnovu konania videli v tom, že rozsudok Súdneho dvora EÚ, vydaný po právoplatnom skončení pôvodného konania, im môže prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Podľa Súdneho dvora EÚ sa na účely posúdenia počiatku plynutia premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia má aplikovať jednotná trojročná premlčacia doba. V danom prípade Okresný súd Trnava v rozsudku sp. zn. 8C/278/2015 zo dňa 04.02.2016, právoplatného dňa 03.03.2016 konštatoval, že úver poskytnutý titulom spotrebiteľskej zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov. Premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia teda začala plynúť dňom 04.03.2016. Pre prípad nestotožnenia sa súdu s právnym názorom, ohľadne počiatku plynutia premlčacej doby počnúc dňom právoplatnosti rozsudku sp. zn. 8C/278/2015, žalobkyne majú za to, že najskôr sa o dôvodoch zakladajúcich nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia mohli dozvedieť vydaním rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 8C/278/2015, t.j. 04.02.2016. Vzhľadom na dátum vydania tohto rozhodnutia, ako aj na dátum jeho právoplatnosti je zrejmé, že žalobkyne, ktoré podali žalobu dňa 03.05.2017, túto podali včas, t.j. pred uplynutím premlčacej doby. Včasnosť podania žaloby na obnovu konania žalobkyne odôvodnili tým, že ju podávajú v subjektívnej lehote, ktorej počiatok plynutia je viazaný na deň kedy sa mohli dozvedieť o rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci H.-XXX/XX, t.j. na deň 22.04.2021. Zároveň podávajú žalobu v rámci plynutia objektívnej lehoty, ktorej počiatok sa viaže na právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 21Csp/105/2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/1/2019, ktorým sa právoplatne skončilo pôvodné konanie vo veci, ktorého obnovy konania sa žalobkyne domáhajú, t.j. ku dňu 08.08.2019.

3. Žalovaný žiadal žalobu na obnovu konania odmietnuť eventuálne zamietnuť. Namietal absenciu splnenia podmienok pre povolenie obnovy konania. Rozhodnutie H.-XXX/XX nenapĺňa podmienku podľa § 397 písm. a) CSP. Podaná žaloba neobsahuje žiadne skutočnosti preukazujúce spôsobilosť prívodiť priaznivejšie rozhodnutie, keďže iné právne posúdenie v inej právnej veci, nie je podľa judikatúry dôvod pre obnovu konania. Dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) bol do právneho poriadku Slovenskej republiky doplnený na základe prípadu Y. (H.-XXX/XX). Vychádzajúc z daného prípadu (vyplýva to aj z dôvodovej správy k § 228 ods. 1 písm. e) OSP) možno konštatovať, že úniové právo vyžaduje od slovenského práva, aby umožnilo obnovu konania len v jednom jedinom prípade - ak vnútroštátny súd obohatením o kompetenciu orgán Európskej únie. Nevyžaduje, aby bola nariadená obnova konania pre rozpor pôvodného rozhodnutia s akýmkoľvek rozhodnutím Súdneho dvora. Podľa žalovaného nie je splnená ani druhá zákonná podmienka, a to je záväznosť rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci H.-XXX/XX pre sporové strany pôvodného konania sp. zn. 21Csp/105/2017. Rozhodnutie H.-XXX/XX nemá právnu záväznosť ani pre žalobkyne, ani pre žalovaného. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 161/2012, v zmysle ktorého výklad každej z podmienok prípustnosti obnovy konania musí byť reštriktívny. Ďalej argumentoval rozsudkom Súdneho dvora EÚ H.-XXX/XX zo 16.03.2006, ktorým Súdny dvor uviedol, že úniové právo neprikazuje vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal a rušil právoplatné rozhodnutie vnútroštátnemu súdu, ak sa ukáže, že je v rozpore s právom Európskeho spoločenstva. Predmetným rozhodnutím Súdny dvor EÚ zdôraznil dôležitosť zásady res iudicata. Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci H.-XXX/XX neurčuje, že začatie plynutia premlčacej doby sa má počítať od právoplatnosti rozhodnutia o existencii nároku. Pokiaľ sa žalobkyne dovolávajú toho, že je tu rozpor medzi súdnym rozhodnutím sp. zn. 21Csp/105/2017 s rozhodnutím vo veci H.-XXX/XX a XXX/XX z 09.07.2020, alebo výkladu rozhodnutia H.-XXX/XX prostredníctvom iného rozhodnutia, potom žalovaný namietal uplynutie subjektívnej prekluzívnej lehoty pre podanie žaloby o obnovu konania ku dňu 09.10.2020, a teda uvedený rozsudok vo veci H.-XXX/XX a XXX/XX z 09.07.2020 a na ňom založený dôvod alebo výklad o prípustnosti povolenia obnovy konania nemôže prichádzať do úvahy ani ako dôvod obnovy konania pre jeho neuplatnenie v rámci 3-mesačnej lehoty pre podanie žaloby. Dôvodom obnovy konania nie je iný právny názor na výklad zákona, preto iný výklad OZ na podklade rozhodnutia Súdneho dvora EÚ H.-XXX/XX by nemohol byť dôvodom pre obnovu konania vedeného pod sp. zn. 21Csp/105/2017. Podľa L. XXX/XXXX „Právny názor na výklad zákona vyslovený iným orgánom (Ústavným súdom, ministerstvom s pod.) než procesným súdom, ktorý prejednal v rámci svojej právomoci, nie je spôsobilý dôvod obnovy konania“. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/98/2011 „návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy“. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 161/2012 „Obnova konania preto neprichádza do úvahy v prípadoch nesprávneho právneho posúdenia veci. Takéto pochybenia sa dajú napríklad v rámci dovolania, prípadne mimoriadneho dovolania alebo aj v konaní o sťažnosti pred Ústavným súdom postupom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Napokon vzhľadom na to, že v posudzovanom prípade nebolo rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, pre ktoré žalobkyne navrhovali obnovu konania,

záväzné pre strany sporu (keďže nebolo vydané v ich veci), nebol daný dôvod navrhovanej obnovy konania a jej pripustenia (17Co/785/2015 KS TN). Podľa publikovaného rozhodnutia E. X/XXXX „Vecná nesprávnosť rozsudku, ktorého obnova sa navrhuje, nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 OSP“ (dnes § 397 ods. 1 CSP). Podľa rozhodnutia Najvyššieho súd ČR sp. zn. 29Cdo/269/2008 „Rozhodnutie v inej právnej veci nie je samo o sebe dôvodom na povolenie obnovy konania“. Správnosť rozsudku súdu prvej inštancie vo veci sp. zn. 21Csp/105/2017 bola potvrdená pritom aj rozhodnutím odvolacieho súdu.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie písomnými podaniami sporových strán a prílohami, pripojeným spisom sp. zn. 21Csp/105/2017, keď pojednával v neprítomnosti sporových strán a ich právnych zástupcov, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

5. Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 21Csp/105/2017 vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 21Csp/105/2017-49 zo dňa 04.10.2018, ktorým vo výroku I. zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č.k. 21Csp/105/2017-18 zo dňa 15.05.2017, výrokom II. žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

6. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že medzi žalobkyňami a žalovaným bol v minulosti záväzkový vzťah, a to na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 21.10.2010, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ v rámci predmetu svojho podnikania poskytol žalobkyňam ako dlžníkom peniaze za dojednanú odplatu. Uvedený zmluvný vzťah bol súdom vyhodnotený ako vzťah spotrebiteľský. Medzi stranami nebola sporná poskytnutá suma úveru ani suma, ktorú žalobkyne žalovanému splatili. Nárok žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy z predmetného záväzkového vzťahu bol v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/278/2015 zamietnutý z dôvodu, že súd považoval predmetnú zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov, pričom žalobkyne úver preplatili. Sporným v konaní bolo úmysel žalovaného bezdôvodne sa na základe úverovej zmluvy obohatiť, ako aj včasnosť podania žaloby v súvislosti so vznesením námietky premlčania nároku zo strany žalovaného.

7. Rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 21Csp/105/2017-49 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/1/2019-71 zo dňa 19.06.2019, právoplatným dňa 08/08.2019. Súdny dvor EÚ (prvá komora) vydal dňa 22.04.2021 Rozsudok vo veci H.-XXX/XX, v ktorom bola riešená otázka premlčania nárokov v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami - podľa žalobkyň je toto rozhodnutie spôsobilé vyvolať obnovu pôvodného konania sp.zn. 21Csp/105/2017, a v novom konaní privodiť pre ne priaznivejší výsledok.

8. Podľa § 397 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

9. Podľa § 414 CSP, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

10. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu. Žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatný rozsudok,

právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ako aj právoplatný platobný rozkaz, pokiaľ sú splnené podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého žalobou na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

11. Žalobu na obnovu konania možno podať, ak sú splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania, a to - žaloba musí byť podaná oprávnenou osobou, musí ísť o prípustný predmet obnovy konania a prípustný dôvod obnovy konania, musí byť dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania a žaloba musí obsahovať predpísané náležitosti. Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania uvedené v § 397 CSP sú vypočítané taxatívne, teda z iných dôvodov je žaloba na obnovu konania neprípustná.

12. V danej veci mali žalobkyne za to, že obnova konania je prípustná v zmysle § 397 písm. a), e) CSP, teda získali do svojej dispozície rozhodnutie, ktoré k dispozícii v priebehu pôvodného konania nemali a existencia tohto rozhodnutia je spôsobilá prívodiť priaznivejšie rozhodnutie pre ne, pretože pôvodný rozsudok vo veci má byť v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.04.2021 vo veci H.-XXX/XX v otázke posudzovania premičania nároku spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia.

13. CSP v § 397 písm. a) uvádza, že tu musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní (ktoré už vtedy existovali), pričom predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre žalobcu môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie. Potom pôjde jednak o rozhodnutia, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, napriek tomu, že reálne existovali, a jednak rozhodnutia nové, také, ktoré boli prijaté až po právoplatnom rozhodnutí veci. Druhý prípad predstavuje neskoršie rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, ktorú súd v pôvodnom konaní posúdil inak. Ak súd prejudiciálne posúdi otázku, o ktorej nemôže sám rozhodovať, a po právoplatnom skončení tohto konania orgán, do ktorého právomoci prejudiciálna otázka patrí, túto otázku posúdi odchylné. Dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania. V ustanovení § 397 písm. e) CSP je vyjadrená nadradenosť komunitárneho práva vnútroštátnemu právu - súd rozhodujúci o žalobe na obnovu konania posudzuje súlad pôvodného meritórneho rozhodnutia s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ, Rady EÚ alebo Komisie. Dôvodom na obnovu konania je existencia právoplatného rozsudku, ktorý je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ, Rady EÚ alebo Komisie, ktoré však je pre strany sporu zároveň záväzná. Z charakteru konania pred Súdny dvorom EÚ vyplýva, že tento nikdy nekonštatuje rozpornosť vnútroštátneho súdneho rozhodnutia s komunitárnym právom ani so svojou vlastnou rozhodovacou činnosťou.

14. Vychádzajúc z obsahu spisu dospel súd k záveru, že žaloba na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 21Csp/105/2017 bola podaná v zákonnej trojmesačnej premičacej lehote, ktorá začala plynúť od zverejnenia rozsudku Súdneho dvora EÚ H.-XXX/XX v úradnom vestníku H. dňa 14.06.2021, avšak súd nezistil existenciu dôvodov pre povolenie obnovy konania.

15. Súd sa najskôr zaoberal dôvodom povolenia obnovy podľa § 397 písm. a) CSP, pričom mal za to, že v čase vydania rozhodnutia vo veci sp.zn. 21Csp/105/2017 tu neexistovala žiadna taká skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz týkajúci sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré by žalobkyne nemohli použiť v pôvodnom konaní. Žalobkyne len odkazujú na vydanie rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci H.-XXX/XX, ktoré ale v čase vydania pôvodného rozhodnutia vo veci sp.zn. 21Csp/105/2017, či už konania prvoinštančného alebo odvolacieho, neexistovalo. Okresný súd Trnava vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 21Csp/105/2017-49 zo dňa 04.10.2018, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/1/2019-71 zo dňa 19.06.2019. Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci H.-XXX/XX bol vydaný až dňa 22.04.2021, publikovaný dňa 14.06.2021. Nemožno mať potom za splnenú podmienku uvádzanú v ust. § 397 písm. a) CSP, teda že by v čase rozhodnutia, ktorého sa týka žaloba na obnovu konania, existovalo

rozhodnutie, ktoré by žalobkyne nemohli bez svojej viny predložiť. Už len táto skutočnosť vylučuje splnenie jednej z podmienok vyplývajúcich z § 397 písm. a) CSP. Žalobkyne v kontexte podanej žaloby na obnovu konania v zmysle § 397 písm. a) CSP poukazovali len na vecnú nesprávnosť rozsudku, čo však nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť obnovy konania. K uvedenému záveru dospel ja Najvyšší súd SR vo svojom uznesení zo dňa 11.08.2011, sp. zn. 3Cdo/98/2011 keď konštatoval, že žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Dôvodom povolenia obnovy konania nie je iný právny názor na výklad zákona. Preto ani iný výklad OZ na podklade rozhodnutia Súdneho dvora EÚ H.-XXX/XX by nemohol byť dôvodom pre obnovu konania vedeného pod sp.zn. 21Csp/105/2017. Právny názor na výklad zákona vyslovený iným orgánom (Ústavným súdom, ministerstvom a pod.) než procesným súdom, ktorý vec prejednal v rámci svojej právomoci, nie je spôsobilý dôvodom obnovy konania (L. XXX/XXXX). Rozsudok, rovnako ako každé iné súdne rozhodnutie môže byť nesprávne, a to buď z dôvodu, že na jeho vydanie neboli splnené procesné podmienky, alebo v konaní neboli zohľadnené skutočnosti, ktoré z akéhokoľvek dôvodu neboli niektorou zo strán sporu uvedené, alebo tvrdené skutočnosti boli súdom nesprávne právne posúdené, teda na ne bolo nesprávne aplikované hmotné právo, čo viedlo k nesprávnemu záveru o dôvodnosti, resp. nedôvodnosti uplatneného nároku. Na nápravu takýchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky a tieto nesprávnosti napadnutého rozsudku nemožno považovať za dôvody, pre ktoré by bolo možné povoliť obnovu konania, keďže pripustenie opačného záveru by viedlo k absurdnému výsledku, podľa ktorého by akékoľvek nesprávne súdne rozhodnutie, bolo napadnuteľné žalobou na obnovu konania. Takáto nesprávna konštrukcia je v rozpore so základnou podmienkou dôvodu na obnovu konania v zmysle § 397 písm. a) CSP, totiž že musí ísť o skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania. Označené rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nespĺňa ani druhú podmienku a to, že sa týka strán sporu a predmetu pôvodného konania sp.zn. 21Csp/105/2017.

16. Ďalej sa súd zaoberal dôvodom povolenia obnovy konania podľa § 397 písm. e) CSP a dospel k záveru, že táto podmienka prípustnosti obnovy konania tiež nebola splnená (pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/149/2022 zo dňa 19.04.2023). Jedným z druhov klasifikácie rozsudkov podľa účinkov je to, či pôsobia „len“ inter partes alebo erga omnes. Absolútnym a takmer neprekročiteľným pravidlom je to, že podľa CSP majú rozsudky účinky len na sporové strany v konkrétnom konaní. Výnimočne však môže zákon stanoviť, že rozsudok má účinky širšie - napríklad v konaní o abstraktnej kontrole. Rozhodnutie Súdneho dvora vo veci H.-XXX/XX sa síce týkalo žalovaného, ale nie žalobkyň, nešlo o konanie, ktorého predmetom bol návrh na začatie prejudiciálneho konania súdom prejednávajúcim vec týkajúcu sa žalobkyň. Uvedená podmienka sa týka aj dôvodu prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. e) CSP, pričom musia byť splnené kumulatívne nasledovné dve podmienky: a) existencia právoplatného rozsudku, ktorý je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ, Rady EÚ alebo Komisie a b) rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, Rady EÚ alebo Komisie je pre strany sporu zároveň záväzná. Tu je potrebné zdôrazniť, že OSP v § 228 ods. 1 písm. e) upravoval dôvod prípustnosti obnovy konania nasledovne: právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na uznesenie ÚS SR sp. zn.: III. ÚS 345/2017 (bod 21.), kde Ústavný súd SR odkazuje na závery Súdneho dvora v rozsudku H.-XXX/XX vo veci L. H. proti Schlang & Schick GmbH, v ktorom Súdny dvor uviedol, že úniové právo neprikazuje vnútroštátnemu súdu, aby preskúmaval a rušil právoplatné rozhodnutie vnútroštátného súdu, ak sa aj ukáže, že je v rozpore s právom Európskeho spoločenstva. Súdny dvor tiež uviedol, že na to, aby sa zabezpečila stabilita práva a právnych vzťahov, ako aj riadny výkon spravodlivosti, je dôležité, aby sa nemohli napadnúť súdne rozhodnutia, ktoré sa stali konečnými. Týmto rozhodnutím Súdny dvor zdôraznil dôležitosť zásady res iudicata (jedinou výnimkou, keď Súdny dvor zakotvil povinnosť prelomiť túto zásadu, je situácia, keď vnútroštátny súd rozhodne vec, ktorá nepatrí do jeho kompetencie, ale do kompetencie orgánu Európskej únie). Obnova konania nemá byť nariadená pre rozpor pôvodného rozhodnutia s akýmkoľvek rozhodnutím Súdneho dvora. Rozhodnutie Súdneho dvora zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len vtedy, keď sa týka rovnakej veci ako obnovou napadnuté rozhodnutie alebo ak odlišne, hoci vo veci inej, rieši otázku, majúcu na spôsob právneho posúdenia veci v pôvodnom konaní dosah. V záujme podčiarknutia charakteru výnimočnosti obnovy konania zákonodarca pri prijatí CSP znenie pôvodného § 228 ods. 1 písm. e) OSP precizoval tak, že vymedzil aj podmienku záväznosti rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, Rady EÚ alebo Komisie pre strany konania.

17. Pokiaľ ide o záväznosť rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, povaha prejudiciálneho konania nespočíva v tom, že je riešený spor medzi stranami, ale Súdny dvor poskytuje iba odpovede na konkrétne otázky vnútroštátneho súdu týkajúce sa výkladu práva EÚ. Na základe odpovedí zo Súdneho dvora súd, ktorý položil prejudiciálnu otázku, následne aplikuje právo EÚ na spor, ktorý je pred ním vedený a vo veci rozhodne. Zároveň po tom, ako rozhodnutie bolo publikované v zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu, sú vnútroštátne súdy pri riešení otázky výkladu práva EÚ, ktorá už bola riešená pred Súdnym dvorom, povinné aplikovať správne eurokonformný výklad práva, tzn. Súdne rozhodnutia nesmú byť v zjavnom rozpore s judikatúrou Súdneho dvora. Účelom konania o prejudiciálnej otázke je teda rozhodovať právne otázky a tieto rozhodnutia sú záväzné pre daný súd členského štátu, ak sa týkajú výkladu daného komunitárneho aktu. V danom prípade však hovoríme o všeobecnej záväznosti judikatúry Súdneho dvora EÚ pre vnútroštátne súdy, nie o záväznosť inter partes, t.j. pre strany konania v konkrétnej prejednávanej veci, ktorá predstavuje subjektívnu záväznosť rozhodnutia. Práve subjektívna záväznosť pre strany konania je jednou z podmienok naplnenia dôvodu na povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP („sú tu ...rozhodnutia ... týkajúce sa strán pôvodného konania“) aj § 397 písm. e) CSP („je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie ..., ktoré je pre strany záväzné“), pričom v danom prípade táto podmienka nepochybne splnená nebola.

18. Vzhľadom na uvedené, keďže súd nezistil existenciu dôvodov pre povolenie obnovy konania, žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 21Csp/105/2017 ako nedôvodnú v zmysle § 414 CSP zamietol.

19. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

20. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech priznal súd nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom v konaní neboli stranami tvrdené a súd sám nezistil dôvody pre uplatnenie § 257 CSP. O výške náhrady trov konania žalovaného bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.